

MALÝ PROJEKT: SPOLOČNE CHRÁNIME PRÍRODU

Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

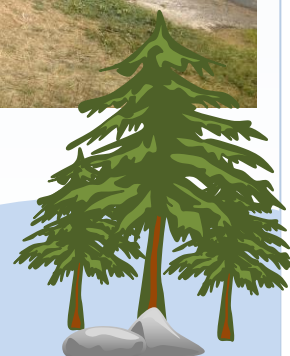
Čistením chránime životné prostredie

Čistením chránime životné prostredie, týmto mottom sme sa spoločne s deťmi a mládežou riadili celý deň. Už cestou na rybník sme sa rozprávali, že všetky odpadky patria do koša a nie na zem, pretože tým si znečisťujeme našu prírodu a tým aj naše zdravie.

Keď sme už spoločne dorazili na rybník, tak sme si na úvod zasúťažili pri náučnej aktivite s názvom SEPARUJEME. Pri tejto aktivite každé družstvo separovalo odpadky na plasty, sklo, papier do označených nádob.

Keďže sme už všetci vedeli ako máme separovať, pustili sme sa do zbierania odpadkov v okolí nášho rybníka. Deti sa s radosťou pustili do práce, vedeli ako majú separovať a čistenie prírody im tiež nebolo cudzie, nakoľko už v rámci školy absolvovali túto pre prírodu a pre nás prospešnú činnosť. Pri zbieraní sme nachádzali rôzne predmety, z ktorých boli prekvapení nielen dospelí, ale aj samotné deti. Nevedeli pochopiť, ako niekto môže len tak odhodiť veci na zem a nechať ich tam. Najviac ich prekvapilo vyhodené oblečenie. „**Ja by som dobré veci, ktoré už nenosím dala do detského domova.**“ – povedala Martinka, účastníčka dobrovoľnej aktivity.

Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Popri rybníku sme objavili veľa vytvorených ohnísk, ktoré boli dosť znečistené, boli v nich nahádzané odpadky, ktoré nehoria, preto sme všetky ohniská pekne vyčistili. **„Veď odpadkami sa znečisťuje voda a v tej žijú ryby“**, poznamenal Maroško, keď videl že je veľa odpadkov aj pri brehu rybníka.

Naše spoločné čistenie prírody sme po pár hodinách ukončili. Boli sme všetci unavení, ale tešili sme sa z dobre vykonanej práce. Vyzbierali sme takmer 10 veľkých plastových vriec odpadkov a to všetko len okolo rybníka.

Po vyzbieraní odpadkov sme sa posilnili malým občerstvením, pri ktorom sme si zahrli krátku aktivitu s názvom „KTORÝ VÝROK JE SPRÁVNY“, deti dostali na lístočkoch výroky a každý sa vyjadril, či je to správne alebo nie. Každý výrok sa týkal prírody a jej ochrany.

Športujeme v prírode

....a veru sme si aj dobre zašportovali, keď sme v dopoludňajších hodinách vyzbierali odpadky v prírode, poobede sme si dopriali trošku športových aktivít. Chlapci sa najviac tešili na futbalový zápas. Rozdelili sa na dve družstvá a zmerali si sily vo futbale. Dievčatá uprednostnili skôr loptové hry, tenis, badminton a pod.

Všade sa rozprestieral smiech a občas sklamanie z nejakého gólu, ktorý získalo jedno z futbalových družstiev. Ako sa nám schyľovalo k večeru, museli sme naše aktivity ukončiť. Deti so smutnými tváričkami prosili ešte aspoň o jednu športovú hru. Potom sme sa všetci spokojní s dobre vykonanou prácou a plní zážitkov pobrali domov.

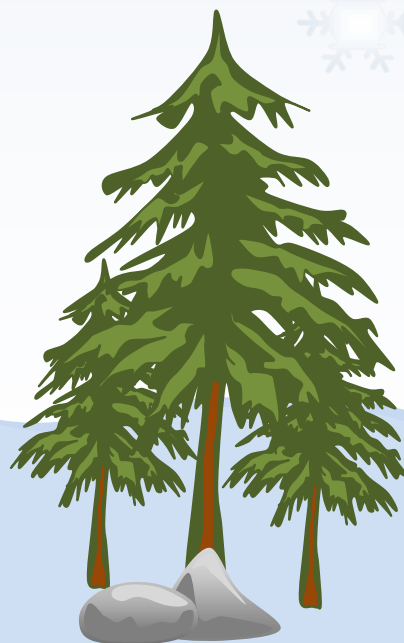
V zdravom tele zdravý duch

Danka a Dáška v badmintonovom súboji

Futbalový zápas

Náučný chodník

Náš náučný chodník sme začali cestou na rybník až na valové hradisko. Cestou sme sa rozprávali o zvieratách, ktoré žijú v našom lese, o živočíchoch a rybkách, ktoré sú v našom rybníčku a tiež sme spoznávali rastliny, ktoré sme cestou videli. Blízko lesa na cestičke sme cestou stretli užovku, ktorá sa vyhrievala na slniečku. Všetci sme ju v tichosti pozorovali, ale nakoniec sa nám odplazila do trávy. Niektorí mali z užovky aj strach. Cesta lesom bola trochu náročnejšia, pretože sme išli stále do kopca. **„Všetci sme stíchli a pociťovali strach, keď nám ujo Ľubo povedal, že za stromom je diviak“** – povedal Maroško. **„Potom sem sa všetci na tom len smiali, ale v lese nám nebolo všetko jedno“**. Spomínali deti pri tvorbe tohto bulletinu.

„Táák a konečne sme na hradisku“ – zvolali deti, keď sme prišli hore. Všetci sme boli trochu unavení, ale raz dva sme sa prebrali, keď sme si spoločne urobili aktivitu, ktorú sme robili prostredníctvom pantomímy. Rozdelení do troch skupín sme dostali na papieri krátky príbeh, ktorý sme museli bez slov zahrať. **„Pantomíma je ťažká, je to stres, lebo nevieme, či bude niekto vedieť čo hráme“**, povedal Maroško. Samozrejme, každý príbeh sa týkal prírody a jej ochrany. Ostatné skupiny pozorovali ako kto hrá a potom hádali, čo sa ktorá skupina snažila svojim prejavom povedať.

Dohodnuté stretnutie s užovkou

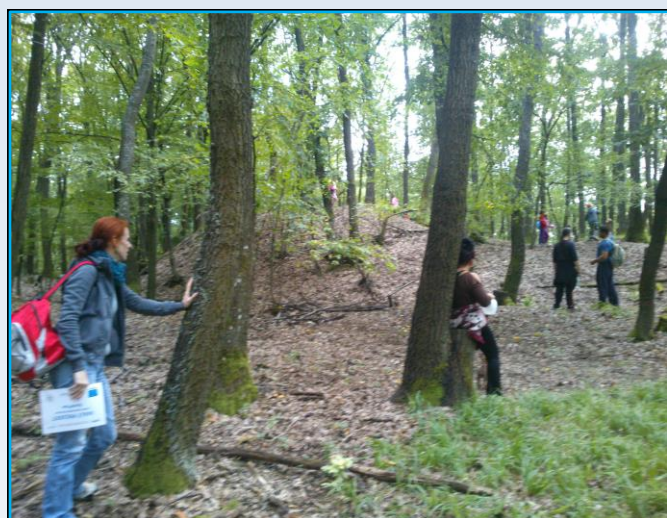

„Pozrite!“ povedal Ľubo: „Tam je diviak“

Po ukončení sme sa všetci sústredili a počúvali, čo nám Monika s Katkou rozprávali o histórii valového hradiska. „Z ich výkladu sme si zapamätali, že hradisko bolo vybudované v 13. storočí. Okolo hradu boli vybudované koly s múrmi, ktoré chránili hradisko pred nepriateľmi.“ – zaspomínali deti. Po nazbieraní nových informácií, sme si spoločne pochutili na malom občerstvení a absolvovali sme cestu späť na rybník. Cestou sme videli veľké mravenisko, tak sme chvíľu pozorovali ako usilovne mravce pracujú. Cesta späť nám trvale kratšie, keďže sme išli z kopca a tak sme boli raz dva na rybníku, kde sme si dali všetci teplý čajík.

Po fajnom čajíku si našu pozornosť získala opäť aktivita, ktorú si pre nás pripravili naši realizátori.

Bližime sa ku hradisku

Pozostatky bývalého valového hradiska - Cerinský hrad

Pevnosť pracovitých mravcov

Občerstvenie v čajovni

Predstavy detí o hradisku

Marošková predstava o hradisku

Predstava o hradisku podľa Dominiky

**„Nie človek viazal sieť života, je len vláknom v ňom.
Čo koná s tou sieťou, koná so sebou.“**

(Povedal náčelník indiánskeho kmeňa Suquamish)

Projekt bol realizovaný v období od augusta do októbra 2013. Zúčastnili sme sa ho my deti a mládež vo veku od 8 do 30 rokov:

Martinka	Viktória	Maroško	Ivko	Radko	Dominika	Dušanko
Janko	Nikolka	Peťko	Denis	Danka	Dáška	Oliver
Maruška	Ivonka	Kristián				
a my realizátori	Katka	Ľubomír	Ľubko	Monika		

a pes Ferdo

